

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

Historie. Tweede deel der Meditatie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

vallende aen den berch. 14. Nat. 211

ghy moet gaen handelen in't ghebedt / is / u ooghen te slaen. op dat groot Firmament des hemels / ende te dencken hoe dat eenen van sijn dienaers dien geheelen hemel is naer sijn gheliefte gheduerlijck draepende. Hoe moghende moet dan wesen dien Heere / die by hondert dupsenden sulcke dienaers heeft / iae noch hondert dupsentmael schoonder ende machtigher / dan dien soude konnen maecken? Men dien gaet ghy spreken / dien Heere neemt gheneuchte in u ghebedt : beginnet dan met die puerste meyninghe die ghy condit / alleen om hem te behaeghen sonder eenigh ander opsicht oft preten sie / soo gheleert wordt inde bereydinghe voorde eerste Meditatie. fol. 4.

HISTORIE.

Tweede deel der Meditatie.

Het is desen Almoghentigen Heere / die soo machtighen dienaers heeft (mijn ziele) die ghy inde voorgaende meditatie

tie

212 Den Bloedigen Bruydegom
tie hebt ghelaeten noch op den
wegh reysende nae den bergh van
Calvarien/gheladen/ja overladen
met den balck des Cruyten/ soo
machteloos dooz alle die tozmen-
ten die hy gheleden hadde / dat men
beter mocht segghen dat hy croop/
oft ghetrocken wierdt / als dat hy
ginck / want dooz dien dat gheheel
sijn lichaem soo gheslaghen was/
dat sommighe aeders gheborsten/
die andere ghequetst mochten we-
sen/er die het selbt lichatm van alle
tanten sypende was banden bloe-
de/ soo was hy soo machteloos ge-
worden dat hy bycans niet den
eenen voet ober den anderen en
konde stellen ; jae elck van sijn
voetstappen wierden op der aer-
den gheteekent / dooz de menichte
van het dierbaer bloedt / dat hy
was stozende. Ende ten was
gheen wonder:want die perffe des
swaeren Cruyce was soo swaer/
ende soo nyppende / dat sy van alle
tanten uyt die hemelsche drupbe
dat dierbaer sap / daer alle foudi-
ghe zielen dooz moesten ghewas-
schen

vallende aen den berch, 14. stat. 213

schen wesen/dede bloeyen. 'T was
op desen wegh / o mijn ziele! dat
ulwen Beminden doorwont kriert
met die diepe/wijde/ende bloedighe
wonde op sijn schouderen / die de
debote Leeraers / op dese materie
schrijvende / noemen de verborghen
wonde / die hem heeft ghemaect
dat swaer ghevoichte vanden balck
des Cruysen duerende desen lan-
ghen wegh / welcke wonde soo die-
pe was / datmer lichtelijck soude
drie vingheren in gheleyt hebben /
volghende de meyninghe van som-
mighe debote zielen. De redene
dat bereyffschende / dat nademael
hy voer ulre openbaere sonden
met die openbaere wonden / ende
me dat swaer sielijck Cruys
betaelde / dat hy oock met groote
verborghen smerten / wonden ende
pijnen u verborghen / ghedoken/
oncuyssehe sonden soude comen te
supberen ende te wasschen / om dat
van alle canten hy u soo veel lief-
te soude betoonen / als ghy hem
leet hebt aenghedaen / ende om dat
ghy sien soudt / Quod copiosa sit

apud

214 Den Bloedigen Bruydegom
apud eum redemptio, dat den schat
uwer verlossinghe oberbloedigh
was. Wat wonder dan mijn ziele/
dat soo ghestelt en verbult zyn-
de met bekende ende onbekende
wonden / hy niet boozt meer en
konde? Wat wonder dat tot el-
ken boet-schap hy bytans met sijn
aenschijn op die aerde was val-
lende / 't welck hy hem wachte soo
langhe hy conste. Maer eplacen!
dat en konde niet langhe dueren/
want soo haest als hy was co-
mende aen dien boet des berhys
van Calbarien / als hy dien soude
gaen op-climmen / die op den effe-
nen wegh niet boozt en konde /
hoe soud' hy met sijn Cruyce ghe-
laden op kommen climmen ; Maer
soo hy soo wilde pooghen te doen/
siet soo valt hy daer weder mach-
telooß plat ter aerden / op sijn ghe-
benedydt aenschijn onder sijn
Cruys boozde derde reyse.